

жа. После го обърнаха на гръбъ и докато да извика, Козаря почувствува, какъ мускулитѣ му се опънаха болезнено — той се дигна въ въздуха, задушенъ отъ болки и страхъ. Нѣкой зави бърже главата му съ мръсенъ конски чулъ, а другъ му смъкна гицитѣ назадъ до петитѣ. Нѣщо парливо и жилаво се ови около задницата му, после второ, трето, пето, десето... Козаря се мѣташе като настъпена змия, мжчеше се да извика, да се помоли да спратъ, да го оставятъ, да се смиятъ, но парливитѣ мекотѣли съскаха тихо отъ дветѣ му страни и се залѣпяха безмилостно върху задницата, върху кръста, гърба, бедрата..

*

Козаря се събуди като следъ тежъкъ кошмаренъ сънъ. Кжде се намираше? Кой го бѣше довелъ тука?... Той се помъчи да се приповдигне, но тѣлото му бѣше като сковано и набито съ гвоздеи. Той повдигна съ мжчително усилие лѣвата си ржка, разтърка очитѣ си и се вторачи въ дрезгавината на тѣсния, високъ прозорецъ, насѣченъ на малки, ржждиви квадратчета..

Навѣнъ се разсъмваше. Отъ близки и далечни дворища кукуригаха пѣтли; наблизо, откъмъ гарата, съ трѣсъкъ и шумъ пѣшкаше маневриращъ локомотивъ. Ужаснитѣ спомени на преживѣната нощъ излизаха единъ по единъ изъ дълбочинитѣ на забравата и се нареждаха, строги и страшни като стражари, въ съзнанието му... Спалъ ли е, или е билъ въ несвѣсъ? И колкото да се мжчеше, Козаря не можеше да си спомни кога излѣзе изъ мрачната, като запустѣла гробница, конюшна, и кой бѣше го хвърлилъ въ този студенъ, умирисанъ каушъ..

Навѣнъ ставаше все по-свѣтло и по свѣтло.